

ผีดิบ

พระอาจารย์สงบ มนัสสุนโต

เทศน์พระ วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๒

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองกวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ตั้งใจฟังธรรมะ ตั้งใจฟังธรรมๆ นะ ฟังธรรมเพื่อเคาะสนิมไง สนิมเกิดจากเนื้อเหล็ก ถ้า สนิมเกิดจากกิเลสเกิดจากใจของตน เคาะสนิมๆ ก็เคาะกิเลสของเราให้แหละ เพราะกิเลสของเรา มันคุ่นชิน มันชินชาหน้าด้านไง พอมันชินชาหน้าด้าน มันคุ่นเคยของมัน ทำสิ่งใดมันก็มองข้ามๆ หมดนะ แต่ถ้ามันไม่มีสนิม เราเคาะออก คอยเซ็ด คอยขัด คอยถู เนื้อเหล็กมันก็ดูสวยงาม

นี่ก็เหมือนกัน เราบวชมาเป็นพระๆ เราต้องประพฤติปฏิบัติ เวลาเราประพฤติปฏิบัติ ขึ้นมา เพราะเรามีเจตนาดีของเราไง เราเกิดเป็นมนุษย์ เกิดมาพบพระพุทธศาสนา แล้วได้มา บวช มาบวชเป็นพระแล้วเป็นพระกรรมฐาน พระกรรมฐานเป็นนักรบ รบกับใคร รบกับกิเลส ตัณหาความทะยานอยากของตน ไม่ใช่ไปรบกับใครเลย เราบวชมาเรารบกับใคร บวชมาแล้วอยู่ใน เรือนว่าง ร้านเรา รูดบัตรเครดิต รูดผ้าออก อยู่ในเรือนว่างหมดเลย นี่รูดบัตรเครดิต

เราจะรบกับกิเลสตัณหาความทะยานอยากของเรา เราเป็นนักรบๆ เราบวชมาแล้วเรา เป็นนักรบนะ ถ้านักรบเรามีสติปัญญา มีสติปัญญาเพราะอะไร เพราะเรามีแบบอย่าง เรามี ตัวอย่าง

ครูเอกของโลกคือองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธ เจ้าดำรงพระชนมชีพอยู่นะ คอยชี้ คอยแนะ คอยบอก คอยติ คอยเตือนนะ คอยบอก เห็นไหม

เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าจะปรินิพพาน ใ้พระหลวงตามันนะ ลูกศิษย์ พระกัสสปะ “เออ! ตายแล้วก็ดีเสียที เวลาอยู่ทำนุ่่นก็ไม่ได้ ทำนี่ก็ไม่ได้ น่าเบื่อหน่าย”

นี่ไง มันไปสะเทือนใจของพระกัศสปะ เพราะพระกัศสปะเป็นพระอรหันต์ เป็นพระอรหันต์นะ เราบวชมาเป็นพระ เราบิณฑบาตเลี้ยงชีพ มันมาจากไหน มันมาจากกรรมและวินัย มันมาจากธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า บริษัท ๔ เขามีศรัทธา เขามีความเชื่อของเขา เขาก็อยากทำบุญกุศลของเขา เขาถึงได้ตัดบาตร แล้วเรา เรามาบวชเป็นพระๆ ศากยบุตรพุทธชินนรต เป็นรุ่นสุดท้ายภายหลัง เราอาศัยสิ่งนั้นเลี้ยงชีพ นีธรรมและวินัย เห็นไหม

เราบวชมาจากกรรมและวินัย แล้วบอกว่านั่นก็ไม่ได้ นี่ก็ไม่ได้ ตายซะ ตายก็ดีแล้ว พระกัศสปะสะเทือนใจมาก ถึงเป็นเหตุให้ทำสังคายนา ทำสังคายนาขึ้นมาแล้วร้อยเรียงไว้เป็นเถรวาท เถรวาทที่เรานับถือกันมาเ้า

เวลามีหลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นท่านประพฤติปฏิบัติของท่าน เวลาท่านทำจริงทำจังของท่าน โดยธรรมชาติของโลกมีเจริญแล้วเสื่อม เสื่อมแล้วเจริญเป็นครั้งเป็นคราวไป เวลาศาสนา มันเสื่อมทรมไป พระเรามันก็เดินด้านทำตามแต่ความพอใจของตน

เวลาหลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นท่านเกิดมา ท่านเกิดมาแล้วท่านมีอำนาจวาสนาของท่าน หลวงปู่เสาร์พยายามไปเอาหลวงปู่มั่นมาบวช เวลาบวชเสร็จแล้วร่วมกันออกประพฤติปฏิบัติ เวลาประพฤติปฏิบัติ นักรบ รบกับกิเลสของตน แล้วรบกับกิเลสของตนจะไปยุ่งเรื่องอะไรกับใคร

เวลาหลวงตาท่านออกธุดงค์หาบ้านน้อยๆ ๒ หลัง ๓ หลังก็พอ พอเลี้ยงชีพ เลี้ยงชีพเลี้ยงดำรงชีวิตนี้ไว้

แล้วเรานักรบ รบกับกิเลสของเรา ไม่ใช่ไปรบกับสังคม ไม่ใช่รบกับโลก ไม่อยากมีชื่อเสียงกิตติศัพท์กิตติคุณใดๆ ทั้งสิ้น กิเลสของตนในใจของตนมันร้ายนัก เวลามันร้ายนัก เวลา มีการกระทำขึ้นมา เวลาท่านประพฤติปฏิบัติของท่าน เวลาผ่านกิเลสเป็นชั้นเป็นตอนขึ้นมา หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นท่านรู้ว่ามันโหดร้าย

หลวงตานะ เวลาท่านสู้ไม่ได้ นั่งร้องไห้เลยละะ มึงเอาภูษณานี้เชียวนะ ถ้าภูมิกำลัง ภูจะสู้กับมึงๆ เวลาสู้กับมึง เห็นไหม

เรานักรบก็รบกับกิเลสของตนสิ จะไปรบกับใคร จะไปเหยียบย่ำใคร จะไปย่ำยีใคร จะไปอวดดีอวดเก่งกับใคร มันเอาหัวใจของตนนี้สำคัญ นักรบๆ

ถ้ามันนักรบ เวลาหลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นท่านประพฤติปฏิบัติมา ท่านถึงรู้ของท่านใน เวลาท่านรู้ของท่านขึ้นมา เวลาท่านวางข้อวัตรปฏิบัติไว้

เวลาหลวงตาท่านไปประพฤติปฏิบัติ ท่านก็เห็นคุณจากตรงนี้ เห็นคุณจากตรงนี้เพราะ เวลาท่านบวชแล้วท่านศึกษา ศึกษาจนเป็นมหา ท่านก็อยู่ในวงการสงฆ์ของภาคบริยัตินะ

เวลาใครจบมหาแล้วจะต้องเป็นครูสอนใช้ทุนๆ ท่านก็ต้องสอน ท่านตั้งปณิธานไว้ว่า ท่านจะไม่สอน ท่านจะสอนตนเองของท่าน ท่านบวชเป็นพระแล้วท่านจะเป็นนักรบ จะรบกับกิเลส ของตน ไม่ไปรบกับตำแหน่งหน้าที่การงานใดๆ ทั้งสิ้น ไม่ไปรบกับการอบรมสั่งสอนขึ้นมาได้ผล งาน ท่านจะรบกับกิเลสๆ ไม่ไปรบกับตำรับตำรา รบกับกิเลสของตน

เวลาออกบวช เวลาออกปฏิบัติ แล้วปฏิบัติไปแล้วเวลาแพ้กิเลส นั่งร้องไห้ คำว่า “นั่ง ร้องไห้” มันจะสู้กันอย่างไร มันหันซ้ายหันขวามันจะไปต่อสู้กับมันอย่างไร ทั้งๆ ที่มีหลวงปู่มั่น เป็นครูบาอาจารย์อยู่นะ

เวลาปฏิบัติขึ้นมาเป็นจริงเป็นจังขึ้นมา หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นท่านชวนชวายเป็น คณคัวของท่านขึ้นมาเอง เวลามันทุกข์มันยากขึ้นมา ท่านก็เห็นของท่าน เวลาอบรมสั่งสอน ขึ้นมา ลูกศิษย์ลูกหาเวลาทำขึ้นมา กว่ามันจะเป็นจริงเป็นจังขึ้นมา คนต้องมีอำนาจวาสนา คน ต้องมีสติปัญญารบกับกิเลสของตน ตัดหาความทะยานอยากในหัวใจเหี่ยวย่นมันลงไป กระทำมันลงไป

เวลาหลวงตาท่านไปปฏิบัติ เวลาศึกษาเป็นมหา เป็นนักศึกษาที่ดี เป็นสุภาพบุรุษ เป็น ผู้ดูแลหมู่คณะ เวลาออกไปปฏิบัติแล้วด้วยความเป็นสุภาพบุรุษอันนั้น ในการปฏิบัติของตนจะ เอาจริงเอาจังของตนขึ้นมา แต่สู้กิเลสไม่ได้

เวลามันสู้เป็นขั้นเป็นตอนขึ้นมา นะ เวลาเป็นขั้นเป็นตอนขึ้นมา เวลาถ้ามันจะดังมา ขึ้นมา ท่านบอกถ่านไฟมันก็แดงโรยเลยละ เป็นสมาธิที่ดีๆ แดงโรยเลย มันก็เข้ามัจฉิมาไม่ได้ เวลา มันเสื่อมมันทรามไปเหมือนถ่าน ถ่านที่ไม่ได้จุดไฟดำปืดปืออยู่อย่างนั้นนะ จะรบกับกิเลสของ ตนๆ จะรบอย่างไร

นักรบๆ รบกับกิเลสของตน เวลาเสื่อมสภาพไปก็ขึ้นไปหาครูบาอาจารย์ ครูบาอาจารย์ ท่านก็ให้อุบายมา ให้อุบายมาประพฤติปฏิบัติขึ้นมา มันเห็นคุณค่าตรงนี้ไง มันเห็นคุณค่า เห็นใหม่

เวลาเรารบเราเอง รบไม่ได้ รบจนนั่งร้องไห้ แต่เวลาออกประพฤติปฏิบัติ เวลาหลวงปู่ มันท่านคอยชี้คอยแนะคอยบอกขึ้นมา เห็นใหม่ เวลาที่ทำไม่เป็นก็พยายามฟื้นฟู พยายาม กระตุ้นให้กระทำ

พอกระทำไปแล้วมันรุนแรงเกินไป ถ้ามันสุดโต่งอย่างหนึ่ง มันก็เหมือนกับม้าที่มันคึกคะนอง เขาก็พยายามผ่อนอาหารมันไม่ให้มันกิน เวลาถ้ามันเชื่องฟัง มันยอมรับความจริงขึ้นมา ก็ผ่อนให้มันกินได้บ้าง หลวงปู่มันท่านพยายามให้อุบายๆ ไอ้คนที่มันทำมันคิดได้นะ มันรู้ทันใจ นี่ คอยชี้คอยแนะ

ครูบาอาจารย์ที่เป็นธรรมนี้นักรบๆ รบกับกิเลสของตน แล้วมันเห็นผลนะ มันเห็นผลนะ เวลาเขาจริงเขาจึงขึ้นมาไฟแดงโร่เลย เผลไปอย่างหนึ่ง เวลาทำไม่ได้ก็เหมือนกับถ่านดำปี๋เลย มันก็จุดไฟไม่ติด นั่งร้องไห้เลย

เวลาเป็นจริงเป็นจัง เวลาติดสมาธิอะไรต่างๆ เวลามันทำไม่ได้เลยมันก็ไม่ใช้ปัญญา เวลาออกใช้ปัญญา ใช้ปัญญาไปมันก็เลยเถิดไป

“ไ้บ้ำสังขารๆ”

ว่าสมาธิก็แก้กิเลสไม่ได้

โธ! คนปฏิบัติเขารู้ว่าสมาธิแก้กิเลสไม่ได้หรอก แต่สมาธิมีความรุ่มเย็นเป็นสุขมาก เวลามันแดงโร่เลย มันก็ได้พักของมัน เวลามันดำปี๋เลย มันก็ทำให้เราจุดติดขึ้นมาได้ ให้มันมีความอบอุ่นได้ ไม่ใช่ดำปี๋แล้วหนาวเย็นหนาวสั่นอยู่นั่นนะ

สมาธิแก้กิเลสไม่ได้หรอก แต่สมาธิมันเป็นสัมมาสมาธิ จิตสงบมีความสุขอย่างยิ่งๆ มันให้ความสุข ความอบอุ่นกับหัวใจกับนักปฏิบัติ

สมาธิแก้กิเลสไม่ได้หรอก แต่คนที่ภาวนาไม่เป็นมันว่าสมาธิเป็นนิพพานนะ

แต่ถ้าคนเป็นๆ สมาริคือสมาริใจ ไม่มีสมาริมันจะตั้งมาขึ้นมาได้อย่างไร แล้วเวลาใช้ ปัญญา ใช้ปัญญาอย่างไร ถ้าใช้ปัญญา หลวงปู่มันเวลาท่านอบรมสั่งสอนลูกศิษย์ลูกหา เวลาให้ออกใช้ปัญญา ใช้ปัญญาอย่างไร

เวลาใช้ปัญญาขึ้นไปแล้ว คนอบรมสั่งสอนชี้ทาง แล้วคนที่ปฏิบัติไปมันอันเดียวกันนะ คนชี้ทางกับคนเดินทางมันไปทางเดียวกัน มันจะไปขัดไปแย้งกันได้อย่างไร

เว้นไว้แต่ไอ้พวกเนรคุณ ไอ้พวกนอกกริต มันไม่เป็นนะ มันไม่รู้หรอก ไม่รู้มันก็ไม่เห็นคุณค่าใจ ไม่เห็นคุณค่าก็มาแย้งชิง ชิงดีชิงชั่วกันอยู่

เวลาท่านถึงให้มีหลักใจใจ แล้วมันเป็นการห่วงหู่ห่วงคนนะ เวลาพูดกับหลวงตานะ “มหา มหาพรรษามากแล้วไม่ต้องขึ้นมานะ ให้พระเล็กน้อยมันขึ้นมา เพราะพระเล็กน้อยมันขึ้นมามันจะได้มีข้อวัตรมันติดหัวใจมันไป”

ถ้าได้ข้อวัตรติดหัวใจมันไป เห็นไหม คนมันมีวัตรปฏิบัติในหัวใจ ถ้ามีวัตรปฏิบัติในหัวใจ อะไรผิดอะไรถูกมันรู้ใจ เราวัดกันที่ถูกผิดที่ข้อวัตรปฏิบัติ มันมีกติกาวัดกันที่ธรรมและวินัย วัดกันที่ศีลใจ

มันผิดที่ศีล มันไม่ได้ผิดที่บุคคล ไม่ใช่หลวงตานั่นนะ หลวงตา “องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้านิพพานไปแล้วดี อยู่แล้ววุ่นวายมาก นู่นก็ไม่ได้ นี่ก็ไม่ได้ มันวุ่นวายไปหมดนะ ตายไปซะ ต่อไปนี้เราได้อยู่สุขอยู่สบายกันแล้ว ไม่มีใครคอยมาชี้คอยมาแนะ คอยมาจับผิดใจ”

นี่ไง ใครไปจับผิด ธรรมวินัยใครไปจับผิด นี่ไง แต่คนมันทิ้งมันขว้าง มันเลอเลิศ มันไม่ต้องการใดๆ ทั้งสิ้น มันเป็นผู้เปรี๊ยะ

แต่เวลาเขาจริงเขาจึงขึ้นมา ท่าน ศีล ภาวนา ถ้าเป็นพระเราก็ศีล สมาริ ปัญญา ถ้าศีล มันบาทฐานไม่ดี มีทั้งทำสมาริได้อย่างไร ถ้าเป็นสมาริด้วยกำลัง ด้วยวาสนา มันก็เป็นมิจฉา มิจฉาคือว่ามันไม่เข้าสู่สมมาสมาริ ไม่เข้าสู่หลักการ มันเป็นสมาริได้ แต่ถ้ามันมีสติมีปัญญา ศีล สมาริ ปัญญา เวลาข้อวัตรปฏิบัติ ข้อวัตรปฏิบัติ

“มหา มหาพรรษามากแล้วไม่ต้องขึ้นมา ให้ผู้ที่พรรษาน้อยๆ มันขึ้นมา มันจะได้มีข้อวัตรติดหัวใจมันไป”

ถ้ามีข้อวัตรติดหัวใจมันไป นี่เรามีวาสนา เรามาบวช บวชเป็นวัตรกรรมฐาน ภูมิใจมาก การเป็นพระป่า การเป็นพระธุดงค์ พระธุดงค์ก็ข้อวัตรปฏิบัติไง ถ้าข้อวัตรปฏิบัติ ถ้ามีแง่ออกจากข้อวัตรไปนั่นนะ นี่ไง ให้อพวกแดร์กคุณลา ผีดิบ ผีดิบมันจะกินเลือดสดๆ เวลากิเลสมันพุงขึ้นมา ใจ

นี่ไง ให้อหลวงตานั่น “องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตายไปแล้วก็ดีแล้วละ ต่อไปจะไม่มีใครคอยติคอยเตียนคอยว่าเราแล้ว เราจะได้อยู่สุขสบายใจ”

อยู่แบบเปรตไซ้ใหม่ อยู่แบบแดร์กคุณลาไซ้ใหม่ ได้แต่กินเลือดไซ้ใหม่ ได้แต่อำนาจวาสนาอย่างนั้นหรือ นั่นมันผีดิบ ผีดิบมันคิดกันอย่งนั้นไง

กิเลสค้นหาความทะยานอยาก นักรบ นักรบรบกับกิเลสค้นหาความทะยานอยากในใจของตนนะ ถ้ารบกับกิเลสค้นหาความทะยานอยากในใจของตน มันมีใครจับผิด

มันผิดที่ศีล ผิดที่ธรรม มันผิดตรงนั้น มันผิดที่กฎหมาย มันผิดที่วินัย ถ้าวินัยมันผิดแล้ว ใครถูก แล้วใครเป็นคนเอาวินัยมาทำลายเรา

วินัยมันมีมาตั้งแต่ ๒,๐๐๐ กว่าปีแล้ว วินัย ศีล ๕ ศีล ๘ ศีล ๑๐ ศีล ๒๒๗ มันมีมา ๒,๐๐๐ กว่าปีตั้งแต่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้ธรรม วางธรรมและวินัย ๒,๐๐๐ กว่าปี ใครไปแก้ไข ใครไปแต่งเติมมัน นี่มันมีของมันอยู่แล้ว

ให้อเรามันเป็นผีดิบได้กลิ่นคาวเลือด เทียวจะไปดูดเลือดเขา แล้วจะดูดเลือดเขา แล้วเอาอะไรไปดูดละ ก็เอาเล่ห์เอากลไย เอาความพลิกแพลงของตนไง มันไม่ใช่ความจริงใจ

ถ้าเป็นความจริงๆ กลิ่นของศีลกลิ่นของธรรมต่างหาก กลิ่นของศีลกลิ่นของธรรมของหลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น ของครูบาอาจารย์ท่านประพฤติปฏิบัติของท่านมา ถ้าท่านประพฤติปฏิบัติของท่านมา กองทัพธรรมๆ เพื่อจรรโลงสังคม ใจ ศีล สมานธิ ปัญญา ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ นี่ศาสนาที่มั่นคง ศาสนาที่ดีงามใจ

ดูสิ เวลาพรรคคอมมิวนิสต์เวลาเขาวิเคราะห์ประเทศไทย ประเทศไทยพ้นจากความ เป็นคอมมิวนิสต์มาจากอะไร หลักๆ ๒ สถาบัน กษัตริย์กับศาสนา ศาสนาพุทธมีการกระทำที่ดีงามขึ้นมา ให้คนเชื่อในบุญในบาป ให้คนเชื่อในความถูกต้องดีงาม

ความชั่ว ความจัญไร ไฉ้พวกผีดิบผีเปรตเขาไม่ต้องการ แต่ไฉ้พวกกิเลสค้นหาความ
ทะยานอยากในใจของตน ไฉ้พวกผีดิบ มันจะเอาความดิบเถื่อนของตน แล้วคิดว่าตัวเองยิ่งใหญ่
เที่ยวกะล่อนปลิ้นปล้อนเขาไปทั่ว เที่ยวกะล่อนปลิ้นปล้อนลอยหน้าลอยตา เกาะโลงศพไว้ เกาะ
หมู่เกาะคณะ

พระกรรมฐานๆ แล้วพระป่าๆ ไฉ้พวกผีดิบ ไฉ้แดร์กคุลา มันเกาะหมู่เกาะคณะ เกาะ
ชื่อเสียงของครูบาอาจารย์เอาไปหาผลประโยชน์ของตนพลิกแพลงไป เป็นความดีหรือ ความดี
ตรงไหน พระกรรมฐานตรงไหน

พระกรรมฐานนะ ไฉ้ศีลนะ มันเรื่องหยาบๆ ธรรมและวินัยๆ ใจ มันเคารพสัจจะเคารพ
ความจริง ถ้าเคารพสัจจะเคารพความจริง มันลงใจในข้อวัตรปฏิบัติ มันลงใจในธรรมและวินัย
มันลงใจในหมู่คณะ ไม่ใช่ว่าหมู่คณะนี้เป็นเบี้ยล่างให้เราเหยียบย่ำขึ้นมา ให้เราเด่นดังขึ้นมา
เพื่อกิตติศัพท์กิตติคุณ ไฉ้พวกผีดิบ ผีดิบมันกระหายเลือด

แต่ถ้าเป็นธรรมๆ เป็นธรรมๆ เลือดมันก็เลือดในกายเราทั้งสิ้น คนเราเลือดในกาย
ประมาณ ๗ ลิตร เวลาคนเสียเลือด เขาให้เลือด เลือดลมขับเคลื่อนดี ร่างกายเรามันเป็นปกติ มัน
สมบูรณ์ที่คนประพฤติปฏิบัติ

นี่เลือดลมของเรา ถ้าเลือดมันก็เลือดอยู่ในร่างกายนี้ ธาตุ ๔ ดิน น้ำ ลม ไฟ มันก็อยู่ใน
ร่างกายเรา ถ้าเรามีสติปัญญาขึ้นมา มันจะดีจะชั่ว มันจะดีจะชั่วที่พฤติกรรมของเรา มันจะดี
จะชั่วในหัวใจนี้ สังคมเป็นที่อยู่อาศัย เห็นไหม

มนุษย์เป็นสัตว์สังคมๆ เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าให้สงฆ์ปกครองสงฆ์ ให้
สงฆ์ปกครองสงฆ์เพราะอะไร เพราะสงฆ์มันเกิดตายๆ ไปในอนาคตกาล แล้วถ้าเกิดตายๆ มา
จนถึงพุทธกาล เราก็เกิดตายๆ มาพบหลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น เรามาพบครูบาอาจารย์ของเรา ครู
บาอาจารย์ของเราท่านกระเสือกกระสน ท่านทำคุณงามความดีของท่านมา จนสังคมเขา
ยอมรับนับถือศรัทธา

แล้วเราบวชมาเป็นทายาท เป็นรุ่นลูกรุ่นหลาน เราได้อาศัยความสุขความสะอาดจาก
สังคมที่เขายอมรับ เขาเชื่อถือศรัทธา ถ้าสังคมไม่เชื่อถือศรัทธา นะ โอกาสที่เขาจะให้ประพฤติ

ปฏิบัติ โอกาสที่เขาส่งเสริม โอกาสที่เขาส่งเสริม โอกาสที่มันจะเป็นความนุ่มนวลในการ
ประพฤตปฏิบัติที่สมบูรณแบบ มันหาได้ยาก มันจะไปหามาจากไหน

ไอ้ที่ท่ำๆ อยู่เนื้ เรากินบุญ กินบุญกุศลขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า จากครูบา
อาจารย์ที่ท่านประพฤตปฏิบัติทั้งนั้นนะ

แล้วมันก็มีไอ้พวกฝึดบฝึดบเถื่อน ไม่รู้จักคุณค่าของธรรมและวินัย ไม่รู้จักคุณค่าของข้อ
วัตรปฏิบัติ ไม่รู้จักคุณค่าของครูบาอาจารย์ที่ท่านทำของท่านมา ด้วยความคิดแบบฝึดบฝึ
ดบอยากได้เลือดสดๆ อยากได้ตามความพอใจของตนนะ จะชี้เนื้ให้คนเชื่อเราแบบที่เขาเชื่อหลวง
ปู่มัน เขาเชื่อหลวงตาพระมหาบัว

ก็เขาจะไปเชื่อมึงได้อย่างไร มึงจะมาวางท่าวางมาด ไร้สาระ

เขาเชื่อพฤติกรรมที่มึงประพฤตปฏิบัติ เขาเชื่อพฤติกรรมที่มึงกระทำนะ

ถ้าเชื่อการประพฤตปฏิบัติที่เราลงในธรรมและวินัย ถ้าลงในธรรมและวินัย เห็นไหม เนื้
ไ้ พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้ธรรม มีองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ากับ
พระธรรมเท่านั้น เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแสดงธัมมจักขุ พระอัญญาโกณฑัญญะ
มีดวงตาเห็นธรรม เป็นสงฆ์องค์แรกของโลก เนื้พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์

เขาเชื่อในสังฆธรรมอันนั้น ถ้าในสังฆธรรมอันนั้นมันเหนือโลกเหนือสงสารเหนืออวิชชา ถ้า
เหนืออวิชชา

แล้วไอ้ฝึดบมันอยากดังอยากใหญ่ อยากกินเลือด อยากให้เขาเห็นว่า ดุสิ ดูปากฉันมี ๒
เขี้ยว มีเลือดย่อยเลย เพราะความคิดดบๆ ความเป็นฝึดบในใจ ก็เลศตณหาความทะยานอยาก
มันถึงอยากแสดงออกอย่างนั้นแบบไอ้พวกฝึดบแดร์กคุลา

แต่เวลาหลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มันท่านอยู่ในป่าในเขาของท่าน ท่านทำคุณงามความดี
ของท่าน เพราะว่าเวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้มานะ มีองค์สมเด็จพระสัมมาสัม

พุทธเจ้ากับพระธรรม เวลาครูบาอาจารย์ท่านประพฤติปฏิบัติของท่าน สุขอื่นใดเท่ากับจิตสงบ
ไม่มี

คนแค่ทำสมาธิได้ ทำสมาธิได้จิตสงบเท่านั้นนะ แล้วมันยกขึ้นสู่วิปัสสนาได้ งานมัน
ยิ่งใหญ่ งานมันมหัศจรรย์นัก แล้วเราบุคคลคนหนึ่งเป็นผู้ที่การกระทำอย่างนั้นได้ มันเกิดมรรค
เกิดผลในหัวใจ มันมหัศจรรย์มาก มหัศจรรย์จนของโลกนี้ไม่มีค่า

เวลากามราคะ ปฏิฆะ มันทั้งกามราคะ ในโลกนี้เขาติดกันเรื่องอะไร ไม่ติดกันเรื่องกาม
หรือ

เวลากาม หลวงตาท่านพูดของท่าน เวลาพิจารณาอสุภะนะ ให้ผู้หญิงสวยๆ ทั้งศาลา
เลยเดินผ่าน สบายมาก ไร้สาระ ถ้ามันเป็นจริงๆ ขึ้นมา มันเป็นจริงขึ้นมาในหัวใจอันนั้น แล้วถ้า
เป็นจริงขึ้นมาในหัวใจอันนั้น สิ่งที่ว่าเป็ผลของวิมูฏะ อะไรมันจะมีคุณค่า

มันไม่ใช่พวกผีดิบอยากจะกินเลือด สุดท้ายแล้วมันก็ไปกินขี้ ไปกินขี้สังคมไป ขี้ของเขา
ไป สิ่งที่เขาเสียสละเขาบริจาคมันนะ นั่นนะหัวใจเขาสูงส่ง เขาถึงสละได้ เขาทิ้งแล้ว ใ้พระ
กรรมฐาน ใ้ผีดิบอยากได้อย่างนั้นนะ อยากจะให้เขาส่งเสริมบูชา โดยพฤติกรรมของผีดิบ มัน
ไม่เป็นประโยชน์หรอก นี่มันพูดถึงว่านี่เรื่องกิเลสนะ

แต่ถ้าเรื่องธรรมๆ เรื่องธรรม ศีล สมาธิ ปัญญา ธรรมนี้เป็นธรรมขององค์สมเด็จพระ
สัมมาสัมพุทธเจ้า บุพเพนิวาสานุสติญาณ จุตูปปาตญาณ อาสวักขยญาณ เวลาเกิดในใจของ
องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า สมัยพุทธกาลยังไม่มีวินัย พระอรหันต์มากมายมหาศาล
เพราะเขามาด้วยเจตนาที่บริสุทธิ์ เขามาด้วยอุดมการณ์ของเขา เขาไม่ได้มาแบบผีดิบผีเถื่อน ไม่
มาแบบแดร์कुลา ไม่มาแบบต้องการกินเลือด ไม่มี เขามาด้วยหัวใจที่เห็นทุกข์ไป

“ยสะ ที่นี้เดือดร้อนหนอ ที่นี้ร้อนวายนหนอ”

เห็นไหม เขามาจากที่ร้อนวาย ที่เกลื่อนกล่น โลกเขาไม่เอา

พระราชูปถัมภ์เสด็จแล้ว ทรัพย์สมบัติให้เขาไปทิ้งแม่น้ำ แก้วแหวนเงินทองดัมพ์ทิ้ง
ไปเลย เพราะอะไร เพราะต้องการศีล สมาธิ ปัญญา

เวลาครูบาอาจารย์ที่เป็นธรรมๆ เขามองกันตรงนั้น ไม่ใช่พวกผีดิบ แย่งชิง อยากดัง อยากใหญ่ อยากมีอำนาจ เทียบหาสิ่งที่เป็นประโยชน์กับตนด้วยอาการของโลกๆ...เศร้า มันไม่สมกับความเป็นพระกรรมฐาน

ในเมื่อเราว่าเป็นพระกรรมฐานลูกศิษย์หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น สายกรรมฐานมันต้องมีศักดิ์ศรีสิ มันต้องมีคุณงามความดีในหัวใจ ถ้าคุณงามความดีในหัวใจ ผู้ที่มีศีลนะ ผู้ที่มีศีลนะ จะเข้าสังคมไหนก็ได้ มือที่ไม่มีบาดแผลมันจะไปลงน้ำเกลือ น้ำต่างๆ ไม่มีเจ็บไม่มีแสบทั้งสิ้น

ไอ้เนี่ยแผลเต็มตัว แดร์รักคุณลา เขี้ยวแน่นนะ เลือดชอกอยู่นั่นนะ แล้วมันยังไปอวดเขา กรรมฐาน ลูกศิษย์สายกรรมฐาน พระป่า

นั่นเขี้ยวมันมีแต่เลือดนั่นนะ

มันเป็นเรื่องไร้สาระ ถ้าเป็นเรื่องไร้สาระแล้ว เขาถือว่าเรื่องไร้สาระเป็นสาระ เรื่องที่เป็นสาระ เห็นไหม ธรรมะเก่าแก่ มีลามเลื่อมลาม มียศเลื่อมยศ

อยากมียศ อยากมีลาม อยากมีรถคันงามๆ ไปไหนแล้วต้องมีรถนำหน้า รถมตามหลัง ยังมีขบวนรถอีก นี่ไง ธรรมะเก่าแก่ มีลามเลื่อมลาม มียศเลื่อมยศ ดูสิ คณะรัฐบาลไปไหนมีรถนำเขาอยู่ ๔ ปี มันก็มีคนเปลี่ยนแปลงตลอด นี่โลกเขามีอยู่แล้ว แล้วธรรมมันไปตามโลกหรือ ไปไหนต้องมีรถนำ ไปไหนต้องมีขบวนการใหญ่ๆ อย่างนั้นหรือ มันไม่เคยมีหรอก

หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นท่านไม่เคยอยู่อย่างนั้นเลย แต่เวลาท่านทำความสงบใจของท่านนะ ดวงใจที่เป็นธรรมใจ

วิภูฏะ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นครูของเทวดา เป็นครูของวิภูฏะ กามภพรูปภพ อรูปภพ หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นท่านสั่งสอนของท่าน ท่านไม่ต้องไปไหนมีรถนำ ท่านมีแต่เทวดา อินทร์ พรหมมาห้อมล้อม มาฟังเทศน์ มีความร่มเย็น สุขที่เป็นทิพย์ ทิพย์สมบัติ

เห็นไหม เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า “ภิกษุทั้งหลาย เธอทั้งหลาย ๖๐ องค์ พ้นจากบ่วงที่เป็นโลกและเป็นทิพย์ บ่วงที่เป็นโลกและเป็นทิพย์ เธอจงไปอย่าข้องทางกัน โลกนี้เราร้อนนักๆ”

แล้วมันก็มีพระผีดิบมาอวดอ้างว่ามีคุณธรรม

โลกนี้เราร้อนนัก พ้นจากบ่วงที่เป็นโลกและเป็นทิพย์

ไฉนของดาษดินโลกๆ ไฉนพวกผีดิบ อยากกินเลือด อยากให้เขานับหน้าถือหน้า

แต่ครูบาอาจารย์ของเราพ้นจากบ่วงที่เป็นโลกและบ่วงที่เป็นทิพย์

บ่วงที่เป็นโลกที่เขาเห็นๆ กันอยู่ที่นี่ ที่พวกเอ็งกระทำได้อยากดี อยากมียศถาบรรดาศักดิ์ อยากมียศถาหน้าทีการงาน อยากมีตำแหน่งนะ บ่วงที่เป็นโลก ของโลกๆ เขาแย่งชิงกัน ฆราวาสคฤหัสถ์เขาก็แย่งชิงกัน ไม่ได้ ๒ ชั้นจะเป็นจะตาย แย่งชิงดีชิงชั่วกันอยู่นั่น ใจ บ่วงที่เป็นโลก

บ่วงที่เป็นทิพย์ ไฉ! ไฉนบ้านนั้นนะ ไฉ! เทวดามา เบรกดั่งอี๊ด เขาว่านะ รถเทวดา

รถห่าอะไรของมึงมีเสียงด้วย ทิพย์เป็นอย่างนั้นหรือ ทิพย์ที่มึงดันสดมาหลอกลวงโลก คนที่เขาเป็นธรรมเขาฟังแล้วเขาจะอาเจียน

บ่วงที่เป็นโลกและบ่วงที่เป็นทิพย์

ของที่เป็นทิพย์ใจ ของที่เป็นทิพย์ ของที่ไม่เห็นด้วยตา เห็นด้วยไม่ได้ใจ จิตตคหบดี รถสวรรค์ที่มารอรับ เขารออยู่กลางอากาศ เขาเห็นของเขาคนเดียว คนอื่นเขาจะเห็นด้วยอะไรด้วย

นี่บ่วงที่เป็นโลกและบ่วงที่เป็นทิพย์

นี่เวลาครูบาอาจารย์เราท่านเป็นอย่างนั้น

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า “เธอทั้งหลายพ้นจากบ่วงที่เป็นโลกและบ่วงที่เป็นทิพย์”

ถ้ามันพ้นจากบ่วงที่เป็นโลกและบ่วงเป็นทิพย์ มันจะเป็นผีดิบ อยากกินเลือด อยากมียศถาบรรดาศักดิ์บ้างบอคอแตกอย่างนั้นหรือ

แล้วถ้าบ่วงที่เป็นทิพย์ๆ เป็นทิพย์เขายิ่งกว่านี้ มหัศจรรย์กว่านี้ เวลามรรคมันเกิดนะ เวลามรรค ๘ มันหมุนตัวๆ ปัญญามันเกิด มันมหัศจรรย์ยิ่งกว่านั้นเยอะนัก มันถึงจะฆ่ากิเลสได้ไง

เพราะกิเลสค้นหาความทะยานของไอ้พวกผีดิบมันก็เข้ากับไอ้โลกธรรม ๘ นี่ไง มีลาภ เสื่อมลาภ มียศเสื่อมยศไง แต่ถ้าเป็นความจริงแล้วนะ ไร้สาระทั้งสิ้น

จากโลกียะเป็นโลกุตตระ โลกุตตรธรรม ธรรมเหนือโลก เหนือวัฏฏะ แล้วเวลามันสิ้นสุดไปแล้วมันเป็นสังขะ เป็นธรรมชาติความจริงในหัวใจไง ถ้าเป็นสังขะ เป็นธรรมชาติความจริงในหัวใจ มันมีคุณค่าในใจอันนั้นไง ในวงกรรมฐานเขาหาได้นี้กัน แล้วเขาเคารพบูชา เขาเคารพบูชาจากคุณธรรมในใจอันนั้น อุตตสมบัติในใจที่มันมี

ถ้าอุตตสมบัติในใจมันมี มันอิ่มเต็มแล้ว คนที่อิ่มเต็มในหัวใจมันเพียบพร้อมไปแล้ว มันจะมาบ่าบอคอแตก มาเป็นผีดิบดูดเลือดเกาะให้เขาเกาะโลงศพอยู่อย่างนี้หรือ

เป็นผีดิบนะ ยังเกาะโลกศพบาอีก เกาะขบวนของพระกรรมฐานอีก

เป็นพระกรรมฐาน สายพระกรรมฐาน พฤติกรรมมันผีดิบ เลวทราม ความเลวทรามอันนั้น เห็นไหม แล้วมันจะกลับมากินเลือดอีกนะ ยังหาเลือดกินไม่ได้ อยากจะเป็นเลือด

ไอ้เลือด ตัวเลือดมันอยู่ในคุก เวลานั้นโทษที่นอนในคุก ไอ้โฮ! เลือดเต็มไปหมดนะ ตัวเลือดมันกัดมันกินนักโทษ ไอ้พวกผีดิบมันอยากกินเลือด มันอยากมีศถาบรรดาศักดิ์ มันอหังการในใจของมัน

แต่มันเศร้า มันเศร้าว่าสิ่งนี้มันเกิดมาจากไหน

กิเลสค้นหาความทะยานอยากเกิดในใจของสัตว์โลก

หลวงตาท่านพูดประจักษ์ว่า “สิ่งที่น่ากลัวที่สุดคือกิเลสในใจของคนๆ”

สิ่งที่น่ากลัวที่สุดคือพฤติกรรมความรู้สึกนึกคิดในใจอันนั้น มันหยาบซำอยู่ในใจอันนั้น แต่มันยังไม่ได้แสดงออก เพราะมันยังไม่มีช่องทาง เวลามันมีช่องทาง มันแสดงออกมาเป็นผีดิบ เป็นแดร็กคุลาออยกินเลือดกินตับคนอื่น ทั้งๆ ที่เราเป็นนักบวช บวชมาเพื่ออะไร

บวชมา ครูบาอาจารย์ท่านแสวงหาสิ่งนี้นะ เวลาหลวงตาท่านไปเยี่ยมวัดใดก็แล้วแต่ ถ้าไม่มีทางจงกรมท่านไปไม่ไปอีกเลย ถ้ามีทางจงกรม บอกว่าทางจงกรมปล่อยให้เป็นที่อยู่ของ เสือ ที่อยู่ของสัตว์ป่า มึงไม่เคยเดินเลย ทางจงกรมมึงสร้างกันไว้ทำไม

นี่วัดพระกรรมฐานเขาหาที่นี้ เขาหาที่สงบสงัด เขาหาทางจงกรม เขาหาเวลาที่จะ ปฏิบัติ

เวลาในวงกรรมฐานที่เขาแสวงหากันนะ เขาแสวงหาเพื่ออะไร

เพื่อรบกิเลสในใจของตนไง นักรบเขารบอย่างนี้ไง นักรบเขาต้องการที่ความสงบสงัด เขาต้องการเวลา ต้องการในเดินจงกรม นั่งสมาธิภาวนา เพื่อขุดคุ้ย เพื่อแสวงหา เพื่อการกระทำ ในหัวใจของตนไง นี่นักรบ พระกรรมฐานๆ นักรบเขารบกันอย่างนี้

เขาไม่ใช่ โอ้ย! ห่มผ้าสีดำๆ แล้วก็เที่ยวไปหาเหยื่อ เป็นแดร์กคูลา เป็นผีดิบ แล้วคอยกิน เลือดกินเนื้อเขา

คนที่เขาแสวงหา เราเกิดเป็นมนุษย์นะ เกิดเป็นมนุษย์ เกิดมาพบพระพุทธศาสนา แล้ว มาได้บวช ได้เสวยบุญกุศล สิ่งทีองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าวางศาสนานี้ให้มันคงไว้ บริษัท ๔ เอ็งได้สิ่งนี้ เพราะว่าอะไร

เพราะว่าเวลาทางโลก เวลาฆราวาสเขา เขาปากกั๊ดตื้นถีบ เขาดิ้นรนกัน เขาหาเวลา ประพฤติปฏิบัติ แล้วเขابอกเขาไม่มีเวลาๆ ไร เขาพยายามจะหาเวลาประพฤติปฏิบัติ จะเจียด เวลามาวัดมาวามาเพื่อปฏิบัติ

ไอ้เรา เราก็คือฆราวาสมาทั้งสิ้น เพราะคนเกิดมาเป็นมนุษย์ทั้งนั้นนะ เราเห็นภัยใน วัฏสงสาร เราก็คือบวช พอบวชเสร็จแล้ว ทางจงกรมมึงอยู่ไหน ที่นั่งสมาธิมึงอยู่ไหน ที่มึงทำ ความเพียรมึงอยู่ไหน มึงทำไมไปแสบๆ แสบกับกระแสโลกนั้น เป็นผีดิบแดร์กคูลาคอยกินเลือดกิน เนื้อสังคม คอยแสวงหาผลประโยชน์ของตน แล้วมึงได้อะไรมา แล้วว่าเอ็งจะเป็นนักรบ

ถ้าเป็นครูบาอาจารย์สิ ดูสิ ดูหลวงตา โครงการช่วยชาติฯ ท่านทำกิจของท่านจบแล้ว

มันมีพระลูกศิษย์ท่านจะไปเมืองนอก แหม! ทำวามาลานะ จะไปเผยแพร่ธรรม

ท่านถามเลย “ธุระของตนทำเสร็จหรือยัง”

ท่านไม่เห็นด้วย ไปเผยแผ่ๆ เอาอะไรไปเผยแผ่ ธุระของตนทำเสร็จหรือยัง ให้อึดปีบในใจ นั้นนะ ไปเผยแผ่มันก็เอาแต่แดร์กคุลา เอาแต่เขี้ยวเอาแต่เล็บจะไปแสวงหาผลประโยชน์ของมัน นั้นนะ ผลประโยชน์ของใคร เผยแผ่ธรรมตรงไหน มันมีธรรมอะไรไปเผยแผ่ ธรรมในใจมีหรือเปล่า

ถ้าธรรมในใจมันมีนะ มันจะเคารพธรรมและวินัย

เวลาหลวงตาท่านพูด องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นศาสดาของเรา ธรรมและวินัยเป็นศาสดาของเรา มันต้องเคารพธรรมเคารพวินัย อย่าเหยียบย่ำ อย่าทำลาย อย่าก้าวก่าย

ให้อึดปีบมันทำลายทั้งสิ้น มึงทำลายพระพุทธรูปเจ้าได้แล้วมึงว่ามึงยิ่งใหญ่ เป็นไปไม่ได้หรอก ให้อึดปีบปีบนั้นะ กระล่อนปลิ้นปล้อน คอยแต่คิดว่าตัวเองยิ่งใหญ่ ตัวเองคิดไปเองไง แต่ความจริงไม่มีหรอก ไม่มีใครยิ่งใหญ่ เพราะทุกคนเล็กกว่าโลงทั้งนั้น ทุกคนถึงเวลาแล้วต้องอยู่ในโลงแล้วเฝ้า เฝ้าให้สิ้นซากไป มันจะเหลือไว้แต่คุณงามความดี

พันธุกรรมของจิตๆ จิตที่ได้สร้างคุณงามความดีไว้ จิตนั้นได้อบรมบ่มเพาะ มันก็จะเป็น จิตนิสัยมันไป ถ้ามันมีเวรมีกรรมของมัน นรกอบเวจ้อยู่แล้ว นรกอรบมึงอยู่แล้ว มันไปไหนไม่ได้หรอก เพราะอะไร เพราะจิตใจเต็มไปด้วยความแค้น จิตใจเต็มไปด้วยความเจ็บช้ำ มันจะไปไหน มันจะลอยสูงได้อย่างไร มันลงนรกอยู่แล้ว นี่ไง เดี่ยวเวลามันเป็นจริงเป็นจังขึ้นมา มันมีแต่ความเจ็บแค้นเจ็บปวด

แต่เวลาเราเป็นนักรบ ให้อึดปีบปีบความเจ็บแค้นความเจ็บปวดมันมาจากไหน มันก็มาจาก ความคิดของตนทั้งสิ้น สิ่งที่เรากระทำแล้วมันเป็นอดีตไปหมดแล้ว ผู้ที่ย่ำคิดย่ำทำ ย่ำแต่ความเจ็บปวดอันนั้น มันก็จะเจ็บปวดซ้ำต่อไป แล้วกิเลสมันก็เติมพินเติมไฟให้เจ็บปวดมากขึ้น มันให้น้ำหนักมากขึ้นเรื่อยๆ มันจะให้น้ำหนัก น้ำหนักมากขึ้น มันก็เจ็บช้ำน้ำใจๆ แต่ทำหน้าลอยหน้าลอยตานะ ลอยหน้าลอยตาว่าฉันมีความสุข

ให้อึดปีบปีบ ให้อึดปีบปีบในมันปั่นป่วน มันอยากจะกลืนโลกทั้งโลกอยู่ในอำนาจของมันนะ แต่ทำนุมนวลใจ ทำลอยหน้าลอยตาไป ให้อึดปีบปีบนั้นะ

กลิ่นของธรรมาภรณ์ของศีลหอมทวนลม ทวนลมจนเวลาเขาถามว่า หลวงปู่มันอยู่
เชียงใหม่ อยู่หนองผือ สกลนคร เทวดารู้ได้อย่างไรว่าหลวงปู่มันอยู่ที่ไหน

เวลาหลวงตาท่านพูดไป ใจสว่างกระจ่างแจ้ง ในที่มีดม้ามืดดวงไฟดวงหนึ่งที่สว่าง
กระจ่างแจ้ง ทำไมใครจะไม่เห็น เขาเห็นทั้งนั้นนะ เทวาทิพย์สมบัติเขารู้หมดนะ

ไอ้พวกเราไอ้ผีดิบมันไม่เห็นนั้นหรอก มันเห็นแต่ว่าพดุง เห็นแต่เงินเห็นแต่ทอง เห็น
แต่รถรุ่นอะไร ยี่ห้ออะไร มีรถนำหรือเปล่า ไปแล้วจะมีคนคอยเทกแคร์หรือไม่ มันไม่เห็นความ
สว่างไสวของหัวใจหรอก

นี่ไง หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น ของท่านสว่างไสวกลางหัวใจ เทวดา อินทร์ พรหมเขา
อยากความร่มเย็นเป็นสุข เพราะเทวดา อินทร์ พรหมเวลาเขาหมดอายุขัย เขาก็ต้องตายเหมือน
เรา คนที่เป็นทิพย์สมบัติแล้วต้องพลัดพราก ที่ไหนเขาไม่ทุกข์ ทุกข์ทั้งนั้นนะ ทุกข์นี้เป็นอริยสัจ
ทุกข์นี้เป็นความจริง

แล้วเราเกิดมามีกายกับใจ ร่างกายนี้มันต้องการสารอาหาร เราต้องหามาแต่งเติมให้
มัน มันถึงมีบริวาร ๘ ใจ ถึงความดำรงชีพของภิกษุใจ ถึงความดำรงชีพของสมณะใจ

ดำรงชีพไว้ทำไม

ดำรงชีพไว้เพื่อประพฤติปฏิบัติไง ดำรงชีพไว้ค้นหาไอ้ผีดิบในใจของตนไง การกระทำ
ของเราคือการค้นหาผีดิบในใจของตน

ในการกระทำ หลานของमार ลูกของमार พ่อของमार ปู่ย่าตายายของमार ครอบครัว
ของमारที่อยู่ในหัวใจของเอ็ง ไอ้พวกผีดิบ หน้าที่ยังอยู่ตรงนี้ อยู่ที่แก้ความเป็นดิบนั่นในใจ

ไม่ใช่ว่า แหม! จะได้ยศถาบรรดาศักดิ์บ้างบอคอแดกนั่น แล้วมาลอยหน้าลอยตาเซ็ด
หน้าชูตานั้นนะ ไอ้พวกนี้ตกรอกเวจี นี่สมบัติที่มันจะตั้งมึงลงนรก

แต่สมบัติพวกเราไม่สน ทางจกกรม ทางจกกรมที่สงบสงัด ที่หน้าหนาวอุณหภูมิอย่างนี้
ร่มเย็นเป็นสุข วิเวกๆ โอ้! มีความอุดมสมบูรณ์ในหัวใจ จบแล้ว เข้าบิณฑบาตทำภารกิจเสร็จแล้ว

หน้าที่ของตนค้นคว้าหาหัวใจของตน ผู้ที่ได้มานสมาบัติก็เข้าสู่สมาบัติ ผู้ที่ยกขึ้นสู่วิปัสสนาได้ก็วิปัสสนาไป

ผู้ที่พ้นจากกิเลสละ ผู้ที่พ้นจากกิเลสไม่มีกิเลสในใจเลย เขาอยู่ในวิหารธรรม เขาเดินจงกรม นั่งสมาธิภาวนา องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเดินจงกรม นั่งสมาธิภาวนา เพื่อวิหารธรรม วิหารธรรมในใจ เขาไม่ใช่ศีลป เขามีเต็มในหัวใจแล้ว เขามีวิหารธรรมในใจ เขามีความสุขใจ

มีพระองค์หนึ่งเขาบอก เขาเป็นพระอรหันต์ แล้วอยู่กับอะไรละ อยู่กับดูหนัง เขาว่า ดูหนัง

เฮ้ย! หันเหี้ยวอะไรของมึงวะ เรื่องที่เป็นวิทยาศาสตร์ เรื่องที่เป็นสสารมันอยู่กับโลกนี้ มันไม่ไปกับหัวใจ มันไม่ไปกับบุญกับบาป บุญและบาปเท่านั้นที่ติดหัวใจไป วิหารธรรมมันคู่กับธรรมชาติ มันไม่ใช่ไปดูหนังดูละครหรอก

นี่พระอรหันต์เขาพูดไป โอ้! เขาถาม มีพระถามว่า แล้วอยู่กับอย่างไรละ

โอ้! ก็ดูหนัง พรรษานี้ดูหนังมากไปหน่อย

หันลงนุ่นนะ หันลงนรก ให้อพวกศีลป

ศีลปก็เป็นศีลปนะ เราเกิดมาเราก็เป็นผีตัวหนึ่ง ผีภายนอก ผีภายใน เวลาสังสารวัฏ จิตที่เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ ผีมีหรือไม่มี จิตวิญญาณมีหรือไม่มี ถ้าไม่มีก็ไม่มีความรู้สึก ไม่มีก็ไม่มีองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ๔ อสงไขย ๘ อสงไขย ๑๖ อสงไขย เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะสร้างบุญกุศลมา ไม่มีหรือ แล้วเวลามี มีมาอย่างไร สร้างบุญกุศลอย่างไร เวลาบารมีเต็ม เวลาตรัสรู้ธรรมต้องจิตนี้กลั่นออกมาอริยสัจ ต้องมาผ่านอริยสัจ ไม่ผ่านอริยสัจมันจะมีศีลสมาธิ ปัญญา มันจะมีมรรคขึ้นมาได้อย่างไร มันจะมีอะไรไปฆ่ากิเลส ไปฆ่าความดิบเถื่อนในใจ การฆ่าความดิบเถื่อนในใจจนเป็นธรรมชาติแล้วมีอะไรเหลือ นี่ไง แล้วเราจะมีอะไรอีก นี่มันไม่มี

“เธอทั้งหลาย ๖๐ องค์พร้อมกับเรา พ้นจากบ่วงที่เป็นโลกและเป็นทิพย์”

พันหมดเลย ไม่ใช่ผีดิบ

ผีดิบที่เกาะโคงศพเขา เกาะกระแสน์ สายพระกรรมฐานๆ ไข่พวกผีดิบ เอวัง